

PORTFOLIO
TIIA KASURINEN

TAITEILIJA / KOREOGRAFI

Teosteni ja taiteellisen työni keskeiset teemat pyörivät sukupuolen, identiteetin, vallan ja pop-kulttuurin maastossa.

Töissäni on vahva ja tunnistettava visuaalinen ilme, joka syntyy yhdistämällä maskeerauksen ja muodonmuutoksen työkaluja minimalistisiin, liikkeellisiin praktiikoihin.

kannen kuva: Nicolas Wujek

ONSTAGE - THE CONCERT

ONSTAGE - THE CONCERT (2023)

tanssiteos

konsepti, koreografia, ohjaus: Tiia Kasurinen

esitys: Tiia Kasurinen, Lydia Ofi Teresia, Amanda 007, Olli Lautiola

äänisuunnittelu: Olli Lautiola & Tiia Kasurinen

valosuunnittelu: Mikko Kaukonen

pukusuunnittelu: Annukka Havukumpu

lavasuunnittelu: Landys Roimola & Mikko Kaukonen

taiteellinen dialogi/mentorointi: Minna Lund

videot: Tiia Kasurinen, Mikko Kaukonen, Gabriel Boicel

tukijat ja yhteistyökumppanit: Zodiak - Uuden tanssin keskus, Helsingin juhlaviikot, Tanssin Talo, Jenny ja Antti Wihurin rahasto, Taiteen edistämiskeskus, Suomen Kulttuurirahasto, Koneen Säätiö / Saaren kartanon residenssi

residenssit: Saaren kartanon residenssi / Koneen Säätiö, Vantaan Tanssiopisto, Zodiak

tuotanto: Tiia Kasurinen, Zodiak – Uuden tanssin keskus, Helsingin juhlaviikot

valokuvat: Saara Taussi

teaservideot: Eva-Liisa Orupöld

Mitä syntyy, kun nykykoreografia ja visuaalinen muodonmuutos kohtaavat musiikin tekemisen ja esittämisen praktiikat?

ONSTAGE – The Concert tutkii alter egoja ja musiikkikontekstin lavapresenssejä, ja pohjautuu esiintyjä-koreografi Tiia Kasurisen sekä äänisuunnittelija Olli Lautiolan esitystä varten perustettuun electronic pop-yhtyeeseen ja EP-levyyn, jonka Kasurinen ja Lautiola sävelsivät ja sanoittivat vuosien 2021-2023 aikana. Teoksen protagonistina toimii Kasurisen maskeerauksen avulla löydetty alter ego-hahmo. Lavalla nähdään lisäksi vogue- ja performanssitaideduo Amanda & Lydia (Amanda 007 ja Lydia Ofi Teresia).

Teos on levyn julkaisukeikka, tanssiteos, musiikillinen kokeilu ja koreografinen alter ego-tutkimus. Mitä tanssiteoksen ja klubikeikan yhdistyminen herättää - esiintyjässä ja yleisössä?

Esitys kiinnostuu hetkessä syntyvistä sekä suunnitelluista koreografioista, jotka syntyvät musiikkikontekstin esitystilanteissa. Teos pohtii karisman ja katseen teemoja ja vaikuttaa artisteista kuten Nadia Tehran, Grimes, Madonna, Lizzo, Arca100000, Ariana Grande, Whitney Houston, Donna Missal, Billie Eilish ja fka Twigs.

ONSTAGE - The Concert (2023). **Kuva:** Saara Taussi

“ Kasurinen on kooste erilaisia eleitä, liikkeitä ja asenteita. Mutta siinä missä tällainen ilmaisu kai yleensä johtaa muovisuuteen ja sieluttomuuteen, tapahtuu teoksessa jotain aivan päinvastaista.

Nautinto, omalle nautinnolle nauraminen ja sen outoudelle herkistyminen kannattelee esitystä viimeiseen tekokynnestä heijastuvaan kimallukseen saakka. “

Maria Säkö, Helsingin Sanomat

<https://www.hs.fi/kulttuuri/art-2000009807058.html>

SURFACE

SURFACE (2022)

tanssiteos, soolo

konsepti, koreografia, ohjaus, esitys: Tiia Kasurinen

äänisuunnittelu: Olli Lautiola

valosuunnittelu: Sofia Linde

pukusuunnittelu: Annukka Havukumpu

lavasuunnittelu: Landys Roimola

dramaturginen apu: Martta Jylhä, Tuuli Vahtola

videot: Tiia Kasurinen, Landys Roimola

tukijat ja yhteistyökumppanit: Taiteen edistämiskeskus, Tero Saarinen

Company / TSC Residenssi, Koneen Säätiö / Saaren kartanon

taiteilijaresidenssi

tuotanto: TIIA KASURINEN, Tanssiteatteri Minimi

valokuvat: Saara Taussi

“SURFACE inspiroituu merenneidoista, kauneusleikkauksista, merestä, välissä olemisen tunteesta, sydänsuruista ja onnellisista lopun käsitteestä. 2020-luvulle päivitetystä merenneitotarinnassa ‘Ariella’ haaveilee uudesta elämästä pinnan yläpuolella – sisältäen vaarallisen operaation.”

SURFACE on tanssiteos, joka inspiroituu merenneidoista, Internetistä, feminiinisyydestä, kahden maailman välitilasta ja merestä temaattisena maisemana. Teos käsittelee tanssin ja visuaalisen muodonmuutoksen keinoin mm. katseen ja toimijuuden teemoja.

Teos vaikuttaa merenneitoja kuvailevista saduista (mm. H.C Andersenin fiktiivinen Pieni Merenneito) ja tutkii merenneitoihin liittyvien myyttien avulla feminiinisiin hahmoihin yhdistettyjä oletuksia. Mitä tunnetut merenneitotarinat kertovat toimijuudesta? Millaista katsetta merenneitoihin käytetään? Millaista kehollisuutta ja liikettä anatomia ehdottaa? Miten tunnetut sadut muokkaavat käsitystä sukupuolirooleista?

Miten tarut ja post-internet-aika kohtaavat näyttämöllä? Esityksen keskiössä on merenneidoista inspiroitunut hahmo - vanhoista tarinoista irrotettuna, 2020-luvulle sijoittuneena.

Teoksen kohderyhmää ovat aikuiset ja nuoret aikuiset. Kasurinen esittää teoksen soolona - valon, äänen, videon puvustuksen ja lavastuksen tukemana.

SURFACE (2022). **Kuva:** Saara Taussi

LIVE STREAM

LIVE STREAM (2021)

videoteos, yhteistyössä kuvataiteilija Johanna Naukkarisen kanssa

konsepti: Tiia Kasurinen yhteistyössä Johanna Naukkarisen kanssa

esitys: Tiia Kasurinen

kuvaus: Johanna Naukkarinen

leikkaus: Tiia Kasurinen

äänisuunnittelu: Johannes Brotherus

teksti: Emma Chamberlain: QUESTION EVERYTHING...
(<https://www.youtube.com/watch?v=qG-iM8V8pew>)

voiceover: Tiia Kasurinen

värimäärittely: Mika Onnela / Post Control

tukijat ja yhteistyökumppanit: Taiteen edistämiskeskus, Koneen Säätiö / Saaren kartanon taiteilijaresidenssi

tuotanto: Tiia Kasurinen

kesto: 17 minuuttia

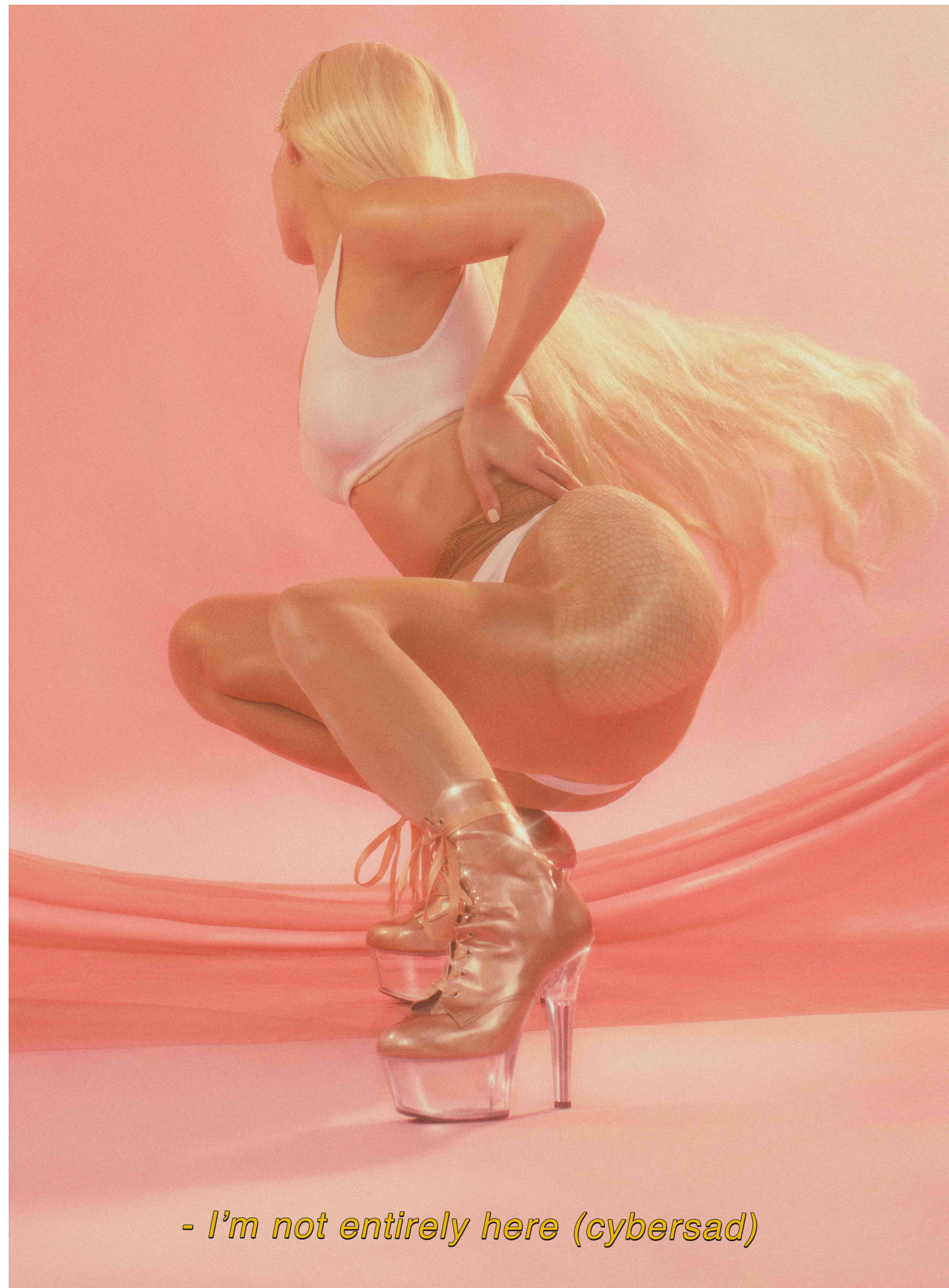
ensi-ilta: 03.09.2021, New Performance Turku Biennaali

kuva: Johanna Naukkarinen

Live Stream on videoteos, joka on kuvattu Saaren kartanon taiteilijaresidenssissä keväällä 2019 yhteistyössä kuvataiteilija Johanna Naukkarisen kanssa. Live Stream tutkii videon ja videossa esiintyvän hahmon keinoin tirkistely-, reality- ja YouTube-kulttuuria sekä yksinäisyyden konseptia. 17 minuutin toistuvassa videossa Saaren kartanosta ja sen ympäristöstä inspiroitunut kehoallisuus seikkailee, tanssii ja tylsistyy tyhjässä kartanossa, eristäytyneenä ulkomaailmasta – samalla, kun tuntemattomien katseet kohdistuvat hahmoon kameroiden kautta.

Teos sai ensi-iltansa New Performance Turku Biennaalissa syyskuussa 2021, ja sitä on sittemmin näytetty Reykjavik Art Festivaaleilla Islannissa ja Gátt-festivaaleilla Kööpenhaminassa.

- *I'm not entirely here (cybersad)*

**I'M NOT
ENTIRELY
HERE
(CYBERSAD)**

I'M NOT ENTIRELY HERE (CYBERSAD) 2020

sooloteos

koreografia ja esitys: Tiia Kasurinen

valosuunnittelu: Sofia Linde

äänisuunnittelu: Olli Lautiola

pukusuunnittelu: Annukka Havukumpu

lavasuunnittelu, videot: Tiia Kasurinen

mentori: Lydia Ofimja

tukijat: Taiteen edistämiskeskus, Koneen Säätiö / Saaren kartanon residenssi

residenssituki: Kekäläinen & Company, KEIDAS -residenssi, Vantaan Tanssiopisto

tuotanto: Zodiak - Uuden Tanssin Keskus, Tiia Kasurinen

kuvat: Saara Taussi

teaservideot: Eva-Liisa Orupöld

I'm not entirely here (cybersad) on vuonna 2020 ensi-iltansa saanut tanssiteos sekä visuaalinen maailma, joka käsittelee identiteetin käsitettä post internet -ajassa. Teos haluaa pohtia ja purkaa esitystaiteen keinoin internet-ilmiöitä, läsnäoloa, trendejä ja kyberilmaisua.

Mistä Internet-identiteetit ja niiden tulkitseminen koostuu? Miten ne heijastuvat internetin ulkopuoliseen maailmaan? Miten biologista ja sosiaalista sukupuolta ilmaistaan sosiaalisessa mediassa? Millaisiin uusiin lokeroihin Internet kutsuu, ja ketä se voimaannuttaa? Miten kyberkeho liikkuu?

Vaihtamalla asentoja, liikelaatuja ja teoksen tunnelmia - kuitenkin toistoa painottaen - esiintyjä esittelee välähdyksiä Internet-identiteeteistä, estetiikoista ja trendeistä, joiden parissa miljoonat viettävät aikaa päivittäin. Virtuaalinen maailma astuu esitystilaan teatterimaskeerauksen, puvusten ja vaihtuvien asentojen muodossa; esitellen maailmaa, jossa kaikki on isompaa, parempaa ja kiiltävämpää.

Teos inspiroituu sosiaalisen median valikoidusta kuvastosta, joka päivittyy online-koreografian muodossa Instagram-tilille @notentirelyhere.

Projektin work-in-progress -versio sai ensi-iltansa 20.8.2019 Kekäläinen&Company -teatterilla, Helsingissä. Teoksen kantaesitys sai ensi-iltansa Zodiakilla syyskuussa 2020.

I'm not entirely here (cybersad) on osa Kasurisen teossarjaa, joka tutkii visuaalista ja kehoallista muuntautumista maskeerauksen kautta.

“ Sosiaalisen median poseerauskulttuurista
ja identiteetin muokkauksesta
inspiraationsa saanut tanssiteos oli alusta
pitäen hypnoottista katsottavaa. “

Irmeli Haapanen, Turun Sanomat
<https://www.ts.fi/kulttuuri/5453744>

THE LIFE OF HARMONY

THE LIFE OF HARMONY; EXTENDED (2019) THE LIFE OF HARMONY (2018)

sooloteos

koreografia ja esitys: Tiia Kasurinen

valosuunnittelu: Sofia Linde

äänisuunnittelu: Olli Lautiola

mentori: Tamara Alegre

tuotanto: Tiia Kasurinen, Insister Space, Weld, New Performance Turku Biennale

residenssit: Saaren kartanon residenssi, Tukholman taideyliopisto, Vantaan tanssiopisto

kuvat: Milkdrop Studio, Jussi Virkkumaa

The Life of Harmony on sooloteos, joka inspiroituu naisten näköisistä esineistä ja roboteista; tutkien dystopian, post-humanismin ja feminiinisyiden teemoja. Hidastempoinen ja minimalistinen teos kutsuu katsojansa meditatiiviseen tilaan, jossa on mahdollista tutkia oman katseensa käyttöä.

Teatterimaskeerausta ja kehollisia harjoitteita apuna käyttäen esiintyjä muuntaa itsensä nukkemaiseksi kehollisuudeksi, jossa hän pyrkii toteuttamaan useiden tunnettujen naisfiguurien kehollisuuksia mahdollisimman tarkasti. Rajoitetut anatomiat määrittelevät teoksen kulkua ja dramaturgiaan. Esitys jättää reflektoinnin yleisölleen ja keskittyy itseensä, antaen runsaasti tilaa katseelle ja sen neuvottelulle.

Teos keskittyy ilmentämään kolmen länsimaisista kauneusihanteista syntyneiden - ja niitä muokanneiden - naisfiguurien kehollisuutta ja anatomiaa mahdollisimman täsmällisesti: jo 59 vuotta sitten syntyneen Barbie-nuken, AI -seksirobotti Harmony 3.0:n sekä Avan, fiktiivisen AI -robotin elokuvasta Ex-Machina. Esiintyjä sukeltaa jokaiseen anatomiaan omistautuneesti, onnistuen ja epäonnistuen, yrittäen saada kustakin kehollisuudesta mahdollisimman paljon irti.

Esitys on saanut ensi-iltansa Weldillä, Tukholmassa kesäkuussa 2018. Teoksen neljätuntinen, kestollinen versio sai ensi-iltansa New Performance Turku -festivaaleilla lokakuussa 2019.

The Life of Harmony: extended, New Performance Turku Biennale
(2019). **Kuva:** Jussi Virkkumaa

VULCANO

VULCANO 2017

sooloteos ja taiteellinen lopputyö

DOCH, University of Dance and Circus
BA of Fine Arts in Dance Performance

koreografia ja esitys: Tiia Kasurinen

valosuunnittelu: Sofia Linde

pukusuunnittelu: Lucy Martin

mentorit: Bronwyn Bailey-Charteris, Halla Olafsdottir

tuotanto: DOCH, Tiia Kasurinen

kuvat: Nicolas Wujek

Vulcano on sekä tanssiesitys että Kasurisen taiteellisen lopputyön ”Dragging the Drag” fyysinen presentaatio, esitetty Tukholman taideyliopistossa tammikuussa 2017. Vulcano on soolo, mutta se on tehty yhteistyössä valosuunnittelija Sofia Linden, pukusuunnittelija Lucy Martinin, koreografi Halla Òlafsdóttirin (mentorointi) ja artisti Bronwyn Bailey-Charteriksen (mentorointi) kanssa.

Vulcano tutkii esitystilanteen, muuntautumisen ja liikkeen voimin sukupuolta, identiteettiä, tilanottamista sekä haavoittuvaisuutta. Se on inspiroitunut ja syntynyt internetin mahdollisuuksista; se ruokkii tarkoitustaan feminismillä ja filosofi Judith Butlerin performatiivisella sukupuolikäsityksellä. Se tuo eteen ei-binäärisen drag queenin, joka kieltäytyy naispuolisille tekijöille tarkoitetusta faux queen -termistä ja kysyy: jos ei ole olemassa luonnollista sukupuolta, mitä on drag ja mihin sen voi viedä?

Vulcano työstää myös lavalla olemisen sekä tilan ottamisen häpeää: drag-hahmo on haarniska, jonka avulla esiintyjä voi viimeinkin uskaltaa.

DRAGGING THE DRAG / VULVA T 2016-

taiteellinen tutkimus

Tiia Kasurinen

kuvat: Akseli Kaukoranta, editointi Pia Örn
(edellinen sivu), Jukka Moisio

15.11.2016

I wanted to become a drag queen, so I did. Now I'm asking, what happened and what happens now.

This project feels reversed: the character emerged earlier this year and at that time I didn't know why. I just really wanted to do it. It was "intuition". It felt urgent and important.

Now I'm trying to analyse. Where did the desire to try drag arise, when did the character emerge, why did I feel like I found something fundamental? Why am I dragging my own gender? Why does the character make me question gender? How did I make the decisions about the character's looks and personality? And finally: what can Vulva T do?

- ote taiteellisen lopputyön kirjallisesta osiosta

Dragging The Drag on taiteellinen tutkimus, josta on syntynyt kaksi sooloesitystä: *Vulcano* (2017) ja *Vulva T* (2016). Tutkimuksen tavoite ja kysymys on katsoa sukupuoli-identiteetin performatiivisuutta drag queen -tradition kautta. Tutkimuksesta on syntynyt häilyvän sukupuoli-identiteetin omaava drag -hahmo Vulva T, joka sekoittaa ulkonäössään sekä liikkeidensä laadussa stereotypisesti feminiiniseksi ja maskuliiniseksi koettuja piirteitä.

Työ on inspiroitunut Judith Butlerin performatiivisesta sukupuolikäsityksestä. Praktiikka haluaa laajentaa sukupuolispektriä, rohkaista esittäjäänsä, voimaannuttaa yleisöä ja ravistella stereotypioita.

Dragging the Drag uskoo vahvasti, että drag voi taiteenlajina jatkaa laajentumistaan; rikkoen ja uudelleenmuovaten oletuksia sukupuolen binäärisyydestä tai siitä, millainen on maskuliininen tai feminiininen liike, ihminen tai esitys.

"This degree project (**Dragging the Drag**) poses the urgent question whether a drag identity can be queered or dragged further. As such it asks questions around identity construction and authenticity of gender. The practical presentation (**Vulcano**) was an emotionally strong performance which skilfully balanced between the different gender identities of Vulva T, Tiia and perhaps others."

Pavle Heider, Tove Salmgren ja Josefine Wikström (Grading Statements, Examination works, DOCH)

Tiia Kasurinen

tiiakasurinen.com

tiiia.kasurinen@gmail.com

Helsinki

Kuva: Shukri Carabey

